

Sigurd Berg: Ogsaa jeg vilde gerne med et Par Ord anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag. De væsentlig nye Bestemmelser der ville blive truffene ved dette Lovforslag, er jo de Bestemmelser, der betinge Danmarks Tiltrædelse til Bernerkonventionen. Det er rigtigt, at der tidligere inden for de direkte interesseredes Kredse har været forskellige Meninger om Betimeligheden af at træffe saadanne Bestemmelser. Dels mente man i al Almindelighed, at det vilde være heldigt at vente endnu flere Aar, inden Danmark gav sin Tilslutning til Konventionen, og dels fandt nogle, at det overhovedet var tvivlsomt, om de Bestemmelser, der skulde træffes, ikke vare for rigoristiske til, at det kunde være heldigt, at Danmark indgik paa dem; men som Aarene ere gaaet, ere de Betæneligheder, der den Gang næredes, stadig bleyne mindre, og nu, efter at Norge har sluttet sig til Bernerkonventionen, vil sikkert det foreliggende Lovforslag kunne gennemføres med Tilslutning fra alle Sider inden for de direkte interesseredes Kredse. Naar et æret Medlem af dette Ting i Dag henledte Opmærksomheden paa en Udtalelse i Bilaget fra Forfatterforeningen, hvori Presseforeningernes Stilling til Lovforslaget omtales, skal jeg oplyse ham om, at f. Eks. Foreningen af Venstreblade i Danmark allerede i 1896 paa en Generalforsamling med overvejende Majoritet vedtog at give sin Tilslutning til et Forslag af denne Karakter.

Medens jeg saaledes fuldt ud kan slutte mig til Forslaget i dets Hovedtræk, vil jeg dog gerne gøre et Par Bemærkninger om enkelte Bestemmelser. Der staar i § 13, sidste Punktum: „Dog skulle Anmeldelser eller kortfattede Referater i intet Tilfælde kunne anses som Indgreb i den nævnte Eneret.“ Og i det Bilag, der ledsager Forslaget fra Forfatterforeningen ser man, at det er Forfatterforeningen, der har søgt og altsaa ogsaa opnaaet at faa Ordet „kortfattede“ indført her. Nu tror jeg i og for sig ikke, at det med Hensyn til det, der særlig er Tale om her, nemlig Værker, vil have nogen Betydning, thi det er ikke Bladmænds Erfaring i Almindelighed og heller ikke min, at Forfatteren eller Forlæggeren, naar et Værk er udkommet, har noget imod, at det skænkes en ret rigelig Omtale i Pressen, tværtimod. Men da der i § 2 ogsaa henvises til dette Punktum, saaledes at denne Bestemmelse om kortfattede Referater ogsaa hentyder til mundtlige Foredrag, er

det muligt, at det i Praksis vil føre til for strenge Grænser, naar Ordet „kortfattede“ staar der, idet det jo nu sædvanemæssigt forholder sig saaledes, at en Foredragsholder kan frabede sig Referat, og dette respekteres, medens det efter denne Bestemmelse skulde være umuligt for ham at forhindre, at et kortfattet Referat fremkommer. Det er, tror jeg, noget tvivlsomt, om denne Bestemmelse om de mundtlige Foredrag ikke vil bevirke, at Grænserne for Begrebet: „kortfattet Referat“ af Domsmagten vil blive trukket ret snævert.

Den anden Bestemmelse, jeg vil omtale, findes i § 15. Der har Forfatterforeningen ligeledes faaet indført en Bestemmelse, der findes i det midterste Punktum af § 15, hvor det hedder: „Dog gælder dette ikke om Arbejder af videnskabeligt og skønlitterært Indhold, ved hvilke der er taget Forbehold mod Eftertryk.“ Efter denne Bestemmelse skulde kun Artikler af videnskabeligt og skønlitterært Indhold være betryggede mod Eftertryk, og det tror jeg vilde være uheldigt og hverken i Forfatterens eller Pressens Interesse. Det vil nemlig udelukke mange Artikler fra at blive beskyttede mod Eftertryk, Artikler, der nu praktisk beskyttes af Pressen. Det er almindeligt at se, at Artikler, med Hensyn til hvilke man anerkender, at Forfatteren har maattet nedlægge et særligt Arbejde, der, uden at disse Artikler behøve at være af videnskabeligt eller skønlitterært Indhold, i Overskriften forsynes med et „Eftertryk frabedes“ eller „Eftertryk forbydes“, og dette respekteres af den noble Presse. Jeg tror, det er heldigere, om man her i § 15 strøg Ordene „af videnskabeligt eller skønlitterært Indhold“, saa at Bestemmelsen udstrækkes til, at naar der er taget Forbehold, skal dette respekteres. Medens jeg saaledes navnlig med Hensyn til det sidste Punkt kunde ønske en Ændring i Forslaget, vil jeg altsaa i det hele taget kunne anbefale det til Tingets Velvillie.

S. Sørensen: Ogsaa jeg vil gerne gøre en lille Bemærkning angaaende Lovforslaget, da vi muligvis ikke faa Lejlighed til at drøfte det i et Udvalg. Det er nærmest et Spørgsmaal, som jeg gerne vilde have besvaret af den højtærede Kultusminister og muligvis af det ærede Medlem, som i Dag først havde Ordet, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavn Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen). Mit Spørgsmaal angaar § 1, særlig dens 2det Stykke, med Hensyn til hvad der forstaas ved Op-